

בשם ה' נעשה ונצליח
בס"ד בר"ה

סדר היום

מהרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל
- מודפס עתה לראשונה -

אנא תפוס

תיקון הכללי

עם הקדמה נדירה
מהרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל

הוצאת "אור-הגאולה"

ת.ד. 5136 ירושלים

פניה"ק ירושלים תובב"א

אלול תשע"ג לפ"ק

מבוא קצר

על הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל

בדורינו אנו, במצב של 'הסתרה בתוך הסתרה', חובתינו - היא זכותינו, ללמוד מענקי הרוח שהיו בדור הקודם, משרפי-מעלה שחיו אז והיו מוצבים ארצה כשראשם מגיע השמימה. מסכת תייהם היתה התגלמות מופלאה לזהות של כיסופים, געגועים ו"קירבת אלוקים לי טוב". למרות שבוודאי ובוודאי אין בשכלנו הדל והמגושם שום השגה והבנה בהם, דוקא בשל כך, עלינו להתחקות אחר מעשיהם והתנהגותם.

רבים שמעו על הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל שהיה מהאריות שבתורת חסידי ברסלב בדור הקודם, רבות נכתב על חסיד מופלא זה, אולם ראינו לנכון להאיר עוד כמה נקודות - פחות ידועות, באישיותו רבת הגוונים.

ר' שמואל היה גאון עצום, גאן-הגאונים, פשוטו כמשמעו. כל התורה היתה אצלו "כמונח בקופסא", והוא היה בקי גדול בתורת הנגלה והנסתר. בכיתו היו אלפי ספרים, (כ-5000 ספרים!) על אף שהיו לו ספרים כה רבים, צמאונו לתורת ה' היה בלי גבול, הוא היה בבחינת "יש לו מנה רוצה מאתיים". במכתבים רבים מוצאים שהוא מברר אצל כל מיני אנשים אילו ספרים יש להם, ואם יש להם ספר שאין לו, כאשר היה מוצא ספר שאין לו, הוא היה לווה אותו לתקופת מה ללמוד בו. חלק מן הספרים שהוא הרגיש כי הם חשובים לו עד מאוד, הוא פשוט העתיק את הספרים מתחילה עד סוף, בכתב ידו!!! כך העתיק הרבה ספרים, ביניהם אף ספרים של כמה כרכים.

על אף שר' שמואל השיג כל-כך הרבה ספרים בדרכים שונות, מתמת עניותו הגדולה לא יכל להרשות לעצמו לקנות ספרים חדשים. באותה העת היתה חנות ספרים של אחד מאב"ש דחסידי ברסלב. הלה שהכיר את ר' שמואל, וידע את תבערת לבבו האין-סופית, וצימאונו האדיר לתורה הקדושה ולספרים הקדושים, היה נותן לר' שמואל לעיין בספרים בחנותו, וכך הוא מספר: פעמים היה ר' שמואל נכנס לחנותו, לוקח ספר, עומד בפינה בריכוז, שש שעות ברצף! וגומר את הספר מצד לצד.

ר' שמואל גם היה כ"בור סיד שאינו מאבד טיפה". כך למשל היה ניכר זאת בבקיאותו בעיני ה"יחוס", שהיתה לו עבודה גדולה בעיני זה, כפי שהוא מסביר

בכתביו שחובת האדם לדעת יחוסו, והוא מביא לזה סיבות וטעמים. בקיאותו בענין היחוס הן של משפחתו, והן של כל הרבנים מדורו ומדורות קודמים, היתה בצורה גאונית שלא ניתנת כלל לתיאור, מחברות שלימות הוא מילא בנושא, בכתב מזערי, הוא רץ ממשפחה למשפחה, משלשלת לשלשלת, כשהוא מחבר שם לשם, פרט לפרט, מאין-סוף ספרים ומקורות, בצורה שגם מח גאון לא יכול לתפוס כזה היקף של שליטה.

כמו כן בקיאותו בספרי רבינו הקדוש ומוהר"ת וכל ספרי ברסלב, היו בלי שום שיעור וגבול כלל וכלל, כשהוא ציין לעצמו אלפי ועשרות אלפי! מראי-מקומות רק מכח הזכרון, על כל הליקוטי מוהר"ן, ועל כל מיני נושאים שונים.

ומסופר שאנשי שלומינו שבאומן מאוד העריכו את ה"תמימות ופשיטות" של ר"ש ואמרו עליו: לא ראינו אדם כמותו "וואס איז אזוי אריין-גיטאהן אין דעם רבינ'ס זאך" [שהוא כל כך שקוע ב"עניינו" של הרבי]

בענין בקיאותו בתורת הסוד, מסופר שכאשר ר' שמואל היה מדבר בליקוטי מוהר"ן, היה המקובל רבי אשר זליג מרגליות זצ"ל, (שהיה תלמיד של הסבא קדישא 'אלפנדר' ועוד, והוא עצמו היה גדול בישראל) יושב כאחד התלמידים הפשוטים, ואמר כמה פעמים "מי שרוצה לראות יהודי שיודע את כל כתבי האריז"ל ותלמידיו על הלשון, שיבוא לשמוע את ר' שמואל".

אצל ר' שמואל הורביץ גם ראו מהי אמונת תכנים אמיתית, (כמבואר בחיי מוהר"ן ס"ק תקנ"ג, שרביה"ק רצה שנאמין בכל הצדיקים והעובדי ה', ע"ש) ובכתביו הוא מדבר בשבח כל הצדיקים והרבנים, ומביא מהם סיפורים רבים בשבחם וגדולתם.

כלפי חוץ היה ר' שמואל מסתיר את עצמו בתכלית תכלית ההסתרה, חוץ מאת האש האדירה שבערה בעצמותיו כ"יקוד אש" שאותה לא היה ניתן להסתיר, ובעל-כרחו ראו את אשו הגדולה. כידוע שבזכות זו האש העצומה היו ספרי ברסלב בזמנו, הוא הגבר שעבד ללא לאות במסירות נפש, ופתח דפוס וביחד עם כל משפחתו הדפיס את ספרי רביה"ק ותלמידיו. מסירות נפש מיוחדת עשה ר' שמואל להציל במאמצים עילאיים ובדמים מרובים את כל כתבי ר' אברהם בן ר' נחמן זצ"ל, ובלעדיו לא היה נשאר כפשוטו "בלעטיל שמות" מכל כתביו של ר' אברהם בן ר' נחמן זצ"ל.

סדר היום

היננו לא פחות, ויוכל להוסיף כרצונו מעט מעט מכל דבר.

קמ"ה תשפ"ג

א

קימת הצות, ולומר ברכות עד 'ויהי אחר', ותיקון הצות, ובימים שאין תחנון רק תיקון לאה ותיקון הנפש, (ויוכל לומר תיקון הכללי ושאר תפילות מעניינא דיומא למשל בימי חנוכה של חנוכה וכדומה, ועל-כל-פנים מעט בכל יום, למשל ביום א' של חנוכה, החתיכה של תפילה י"ד בסוף, וביום ב' החתיכה של תפילה ב' ח"ב בסוף, וביום ג' החתיכה של תפילה ז' ח"ב בסוף, וחוזר הלילה. וכשהוא אצל רשב"י ז"ל תפילת רשב"י ז"ל וכו', * הכל כפי הזמן וכפי רצונו), וכן תהלים והתבודדות, ועבודת השם בתפלה וכיסופין, והתבודדות, הכל כפי הזמן וכפי יכלתו. (און אביסלע איז אויך גוט). **

19.08.2018

ב

לימוד תורה שבעל-פה בלילה, על-כל-פנים פרק משניות (כסדר מברכות עד ששה סדרי משנה, וחוזר הלילה) והסתכלות

*ליקוטי תפלות תפלה מ"ז ח"ב

**תרגום: מעט הוא גם טוב

בפירוש מברטנורא וכו'. ודף גמרא כסדר עם רש"י ותוספות
(כך בלי עיון ודקדוק גמור, ורק להבין) עד סיום כל הש"ס.
(וחוזר חלילה)

התוספות

ג

תפלת שחרית בהשכם, ומה טוב כוונתיקין, ועל-כל-פנים לא
יאהר זמן קריאת שמע, וכל הקודם זוכה ביותר, ומה טוב
במקום קדוש, כמו אצל ציון רשב"י זיע"א, ובית-המדרש, ומה
טוב במנין, ועל-כל-פנים להדר ולחזור לשמוע ברכו וקדושה,
ובלי לדבר כלל, ומכל-שכן בעת קדיש, ובקריאת התורה,
ואמירת הש"ץ התפילה, רק לכוון לענות אמן, ומה טוב תפלה
בכוונה, ועל-כל-פנים כפי היכולת.

והליכה למקווה כל יום כפי יכלתו, אם הוא קודם התפילה יותר
חשוב, והכל לפי יכלתו וענינו.

ד

תפילין דר"ת, ולומר בהם קדיש, והיה, שמע, והיה אם שמוע,
וללמוד בהם שלחן ערוך על-כל-פנים ב' סעיפים, ואם יוכל
לומר תיקון הכללי ומעט תפילות (למשל מהתחלה כל יום
חתיכת תפילה כסדר, עד גמר התפילות וחוזר חלילה) ותפילות
של פדיון, למשל, תפלה ק"ד ותפלה קכ"ג, ומעט תפילות צורך
היום (למשל ערב שבת קודש מעט מתפילות שבת, ערב ראש
חודש וראש חודש, מראש חודש, וכל יו"ט מענינא, ודי למבין),

ומעט תהלים, על-כל-פנים מהרשום על החודש, לגמור כל חודש תהלים, ומעט ליקוטי מוהר"ן כסדר, ומעט ליקוטי הלכות כסדר, וספר המידות (ושאר ספרי רבינו ז"ל אחר גמר ספר המידות, אחד לאחד לגומרם).

ה

פת שחרית, הנטילת ידים בכוונה, ולימוד באוכל, וברכת המזון בכוונה ובלבישת בגדים. *

אוצר החיים

ו

עכשיו לימוד יותר כרצונו, הן ספרי הפוסקים, חשוב מהכל, ללמוד על הסדר השולחן ערוך, ואחר כך יורה דעה, חושן משפט, אבן העזר, והן ספרי רבינו ז"ל, בעיון, כרצונו, וכפי יכלתו, ושאר ספרים כרצונו. ולומר חק לישראל דבר יום ביומו.

ז

מעט עבודת בית, עבודת שדה, שזה בכלל גמילות חסדים ומצוות מעשיות, ואמירת מעמדות (היינו ההתחלה כל יום עד אחר הפרק משניות איזה חתיכת גמרא משם, ואח"כ פנחס בן אלעזר, ואח"כ התפילות של היום).

* הכוונה לכובע וחליפה.

ח

הכנה לתפילת מנחה, נכון לעשות התבודדות, ולומר תהלים, ונכון מאוד תיקון הכללי בגמר היום, תפלה בכוונה, ועבודת השם בין מנחה למעריב כנ"ל תיקון הכללי, ותהלים, והתבודדות ותפילות כרצונו ויכלתו.

אורי החכמה

ט

התפילות

תפילת ערבית בכוונה, ואחר ערבית לימוד מעט עין יעקב, וגמרא מעט, בעיון עם רש"י ותוספות והבטה במפרשים, ומעט מדרש מהפרשה, וקריאת שמע על המיטה בכוונה, והכנה כלי לנטילת ידיים.

י

ובליל שישי, יכול להוסיף עבודת השם כפי יכלתו וכפי כיסופיו, וגם המדרש מהשבוע, ומשאר ספרים, ובפרט מספרי רבינו מקדושת שבת, ותפלה על זה והתבודדות, וכן ביום שישי ושבתי, וכן בכל ערב חג וחג דבר מענינו.

י"א

וביום שישי מקווה, ורחיצת מים חמין, ונטילת ציפורנים, וסיוע על שבת מעט, וטועם מאכלי שבת, וקריאת הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום, ואמירת שיר השירים, ותיקון הכללי, והתבודדות וכיסופין על שבת.

י"ב

בליל שבת הכל בכוונה, והזמירות, ולפי יכלתו עבודת השם כנ"ל, בחצות, תיקון לאה, תהלים והתבודדות בשמחה וכיסופין וכו'.

י"ג

^{אוצר התקנה} וביום השבת, תפלה בכוונה, (ומקווה מקודם) ואמירת תיקון הכללי, ולומר סיפורי מעשיות, ואמירת תהלים ומעמדות לשבת (כנ"ל מעט), ולימוד זוהר מפרשת השבוע, וליקוטי ^{התורה} מוהר"ן, ומדרש, ולחדש בתורה בשבת.

י"ד

ובכל ערב ראש חודש לילך על מקומות הקדושים, ולומר תיקון הכללי ולפשפש במעשיו, ולומר יום כיפור קטן וכו', וכן כל ערב מועד, ובפרט ערב ראש השנה, ולפשפש במעשיו, ולעשות תשובה ווידוי דברים (ובכלל טוב כל יום וידוי דברים, ובפרט על קבר צדיק) ובלחש, שלא ישמע אחר, ובפרט קודם השינה).

ט"ו

ובראש חודש ובמועד, כל יום דבר מענינו, מלבד הקבוע לכל יום כנ"ל.

כל זה נעתק במוצש"ק סר' קרה תשכ"ב במירון,
מכתב ידו של מוה"ר שמואל הלוי הורוביץ שליט"א.
(הכותב: שמואל טוקצינסקי)

תיקון הכללי

סעיף 117

הקדמה גוראה, מלאה ערגה וכיסופים לציון רבינו הק', שנכתבה על-ידי הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל, בזמן ששערי אומן היו בעולים ותתומים:

אמר המעתיק, לפי שזכינו להדפיס התיקון הכללי, אמרנו לחבר לזה גודל הענין של ציון רבינו ז"ל והנסיעה לשם, לומר אלו העשרה קפיטל שם על ציונו הקדוש ז"ל כמובא בהקדמת תיקון הכללי, "שייחד עידים על זה", כי התיקון הכללי, היינו לומר אלו העשרה קפיטל תהלים, הם תיקון גמור לתיקון הברית, וגם ייחד אותם לעדות כי מי שזכה לבוא על ציון קברו הק' ויאמרם שם על קברו הק', יתאמץ בכל כוחו לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו.

117/08/2018

(וכמו הלשון שנזכר אצל אברהם אבינו ע"ה בתורה "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה" היינו כל האורך והרוחב, דהיינו כל חלל העולם עד שלא יהיה מקום בעולם שלא יוכל לחלצו משם, (עיין בהקדמת תיקון הכללי)

וידוע בשיחות בעל-פה כי עיקר תיקון הכללי בשלמות גמור בתכלית, הוא דווקא כשזוכים להיות על ציונו הקדוש ולומרם שם כידוע מהמעשה מהשריון וכו', וגם ידוע משיחות בעל פה כי רבינו ז"ל היא העיקר שבא לזה העולם, לתקן זה התיקון הברית שהוא תיקון הכללי וכולל הכל. והוא המעשה מיום השישי מז' בטלירס, שהוא מרפא את הבת מלכה ע"י העשרה מיני נגינה, שהם העשרה מזמורים, וידוע משיחות בעל פה שאפילו משיח יתקן העולם דווקא בתיקון רבינו ז"ל, שכל אחד מוכרח לומר העשרה קפיטלך תהלים הנ"ל על ציון רבינו ז"ל, ושיהיה דוחק אנשים כ"כ עד שיעמדו חילות ולא יתנו לומר רק העשרה מזמורים בלי התפלה, להניח מקום עבור שאר אנשים. וגם משיח בעצמו יאמר העשרה מזמורי תהלים על ציון רבינו הק', ומזה יקח כח לתקן העולם בבחינת "ויקח משה את עצמות יוסף עימו".

ובוודאי כמה גדול וחשוב אם זוכים בעוד ההסתרה והבחירה לקיים התיקון בעצמו להיות שם ולומר כמה וכמה פעמים את התיקון הכללי, ולפרש שיחתנו וליבו, ולהתוודות ווידוי דברים, המבואר בלקו"מ בתורה ד' "אנכי" באות י"ב שאפי' אם נתקרב לצדיק, ונתן לו צדקה, עדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך "כי יש דרך ישר לפני איש ואחריתו וכו'", וזה ידוע שכל התיקונים והגדולות שדיבר רבינו ז"ל מהצדיק האמיתי, העיקר הוא בעצמו ז"ל, שעל ידו נעשין כל התיקונים האלו בשלימות גמור בתכלית. כי כל התיקונים שנזכרו בספרי רבינו ז"ל ומורנ"ת ז"ל מענין הצדיק ותיקוניו וכו' הכל כאשר לכל נעשה גם היום על ידי גדולת קברו הקדוש, כי "גדולים צדיקים במיתתן". וכמובא בפרפראות וכו'.

וממילא מובן גדולת הזוכה להיות על ציון קברו הק' וכו' כנ"ל, כמורגל הדיבור בפי אחד מאנ"ש ר' נפתלי ז"ל, החילוק בין הזוכה ובין שאינו זוכה, כי הזוכה להיות יש לו שטר חוב (וועקסיל) שמוכרח לקיים וכו'.

וכבר ידוע מה שאמר מוהרנ"ת ז"ל שאעפ"י שגלגול גרוע "וויא גלגול איז שלעכט" [כמה שגלגול הוא גרוע] (שקשה מגיהנם ומהכל לרדת עוד פעם לעולם כידוע) אף-על-פי-כן כדאי להתגלגל כמה פעמים, "אביא ער זאל זיין איין מאל ביים רעבין אופין ציון ז"ל" [העיקר שיהיה פעם אחד על ציון רבינו ז"ל] וגם מוהרנ"ת ז"ל אמר "ער דאנקט השי"ת וואס ער איז ניט גיבורין גווארין קיין כהן, ער זאל קענין גיין צום ציון רבינו ז"ל בלי דיבורים של מתנגדים עליו", [אני מודה להשי"ת שלא נולדתי כהן, שעל-ידי-זה אני יכול ללכת לציון] ואם היה כהן היה גם-כן הולך. (רק שאז היה דיבורים מהמתנגדים עליו) וידוע שמוהרנ"ת ז"ל ושאר תלמידי רבינו ז"ל, תכף אחר סתימת הגולל של ציון רבינו ז"ל קיימו הם בעצמם והיו הראשונים לומר העשרה מזמורי תהלים על ציון רבינו ז"ל, לקיים דיבורו והוא יקיים הבטחתו וכו'.

ואם כן כמה וכמה שפלים כמונו, מוכרחים לכסוף ולהשתוקק לתיקון זה, שהוא תיקוננו המיוחד הגמור מכל הגלגולים, מזכירת הזקן העיוור

שזוכר לאו כלום, מאין גמור ועד הסוף, וגם תיקון כל אבותיו עד אדם הראשון, וגם תיקון כל הדורות שיצאו ממנו עד הסוף, הכל תלוי בראש השנה, כידוע שרבינו ז"ל אמר שהוא יודע כל הנ"ל, וגם זה אצלו דבר קטן, והוא הבטיח לתקן המקיים זאת תיקון גמור וכו'.

157082018mna

וגם ידוע השיחה בעל-פה שציון רבינו ז"ל כמו תיקון להמשטטה ואומר העשרה וכו', ואפילו ח"ו מי שנולד שלא בקדושה שיתהפך גופו וכו', ואמר איך זה מועיל שמירת הברית? שהבעל דבר לא ינקום עוד כל-כך בזה האיש במקרה לילה, כידוע במעשיות מכמה אנשים שהועיל זה להם, ובפרט שכבר ידוע מאנ"ש שמה שרבינו ז"ל אמר שיעשה טובה לזה שישטטה על קברו כנ"ל, האמת שרבינו ז"ל יעשה שם מה שיעשה עבור טובת האיש, אבל רבינו ז"ל עושה זאת גם בעולם-הזה שמסבב סיבות כאלו עם זה האיש, שיעשה תשובה שלמה בעודו בגופו, ושיתמרק הכל בחייו עד שלא יצטרך לבוא לגיהנום.

וכמו שפירש מוהרנ"ת ז"ל בליקו"ה [ליקוטי הלכות או"ח - השכמת הבוקר - ד - ד] "כי לא תעזוב נפשי לשאול" - זה לא יוכל להיות שתעזוב נפשי לשאול (מפני, כי) "לא תתן חסידך", (זה הצדיק האמת) "לראות שחת", (להצטער ולהביט ולעיין בשחת להצילני מפני הבטחתו). ע"כ "תודיעני אורה חיים" - בעוה"ז כדי שלא אצטרך לבוא לשחת, ובפרט כי ידוע באמת לכל מי שזכה להיות, ההרהור תשובה והחרטה גמורה מלב ונפש, והצעקה מכל ויודוי הנפש שזוכה שם מי שזוכה לבוא על הציון הק', אשר ממש מרגישים צער העונות שאין לשער, עד ששבים בתשובה שלמה, בתשובה הגמורה המובא ברמב"ם "שיוכל להעיד היודע תעלומות שמתחרט באמת, וגומר בליבו שלא ישוב עוד לזה לעולם" ושם אצל הציון הק' נתקיים זה יותר ויותר, ושם מתחרטים ומצטערים שבא לעולם, ועשה מעשים כאלו, והלוואי שלא היה בא לעולם לגמרי, ושם רוצים בלב שלם אפילו להסתלק תיכף, ובלי להתגשם עוד ח"ו בעניני העוה"ז, ואזי נתחרטים כ"כ עד שעוקרים הרע מעצמותיו משרשו וכו'.

וכמו שאומרים אנ"ש שציון רבינו ז"ל הוא כמו (בולינציא) כבית החולים שעושים שם ניתוח, וכמו שידוע לכל מי שזכה לבוא לשם, כי ממש רואין בחוש איך שכל הנכנס לשם איך שנעשה פניו מאודמות מעוצם הבושה והחרטה, ואין קשת ועצה לנגד היצה"ר יותר מלהיות על ציון רבינו ז"ל, ולקבול עליו, ולהתוודות לפניו, ולספר כל העובר עליו וכל חסרונו כמו שאמר רבינו ז"ל בחיי"מ, גדולת השבים וכו' "אני לא באתי בשבילי, רק באתי לקרב נפשות ישראל – אבל איני יכול לתקן כ"א מי שבא אצלי ומספר לי חסרונו. וכידוע השיחה "ער קען שון ניט אריבער טראגין פון יצה"ר, ער מוז שון פארין צום רעבינ'ס ציון אוס ציא קלאגין. [הוא כבר לא יכול לסבול מהיצר-הרע לכן הוא חייב לנסוע לציון רבינו, לשפוך את ליבו] וכאשר ידוע שמי שזכה להיות אצל רבינו ז"ל, כבר ביטל רבינו ז"ל היישות ממנו וכבר שבר ליבו בקרבנו, כי עשה לו הניתוח וכו',

וכמו הדיבור של ר' אברהם שרבינו ז"ל נצחון, וכשמתעקשים אצלו יכולים לפעול אצלו וכו', ומלבד כל הנ"ל ציון רבינו ז"ל יש חיות גדול, ויכולים לזכות שם לכל החיות וכו', וכמו שמובא בלק"מ ב' אמור – "שהתפלה הוא כלי זיינו של משיח וגם כל חיותו משם וכו'". וכידוע הדיבור לענין היכל רבינו ז"ל, שהוא בכל רגע גוון אחר וכו', (עייין בשלח לך בזוהר) וגם המובא בדברי ר' אברהם ז"ל, שציון רבינו ז"ל הוא בחינת קודש הקדשים, אבן שתיה, אבל הוא בצמצום כזה עד שיכולים לכנוס לשם, וזה שמובא בשיר ר' צחק ברייטר: "ציונו הק' קודש קודשים בכל עת ורגע מחדש חידושים וכו',"

וכמו שאמר ר' אברהם ז"ל לענין גדולת א"י ומקומות הק': "אבל הד' אמות של רבינו ז"ל לא נמצא בשום מקום" – וכל הנ"ל הוא הזוכה לבוא לשם באיזה זמן שהוא, ומכל שכן וכל שכן לאין שיעור וערך, הזוכה לבוא לשם על ראש השנה, להיות ערב ראש השנה על הציון הק', וראש השנה עם הקבוץ באומן, שאין לשער כלל. כמו שאמר רבינו ז"ל "גרעסער'ס פון מיין ר"ה איז ניט דא" [גדול יותר מהראש השנה שלי לא נמצא] וכידוע

השיחה בעל-פה שאמר רבינו ז"ל לענין גדולת הר"ה "וויא דאר ספר הגנוז איז גרויס, אין דאר ספר הנשרף (עיין היי"מ נסיעתו ללמברג) מיין ר"ה איז נאך גערסר וכו' [כמה שהספר הגנוז חשוב, וכמה שהספר הנשרף חשוב הראש השנה שלי הוא עוד יותר חשוב] ואמר רבינו ז"ל שמהיכל קן ציפור, יניח ההיכל קן ציפור, וירד להיות עם אנשיו בראש השנה.

וגם אמר שכל מי שיוכה להיות על ראש השנה יש לו חלק בקץ הגאולה, וידוע בקבלה שאם יזכו להיות כל המקורבין מכבר, וגם עוד עשרה חדשים (שיתרבו הבתים) בוודאי יבוא משיח, וידוע שעל-פי-רוב יש חדשים אבל כל המקורבין מכבר אינם, שחסר מהם.

וידוע הדיבור שהכל אומרים המלך, אבל דיא קרינאציע איז אין אומן, [ההכתרה הוא באומן] וגם עד היום נתקיים כל זה, ואדרבא יותר, כי הצדיק בכל-פעם עולה יותר וכו' כמובא בליקו"ה. וע"כ נתעוררנו להעמיד פה מספרי רבינו ז"ל (מעט מזעיר, כי לא יכיל המים, ובעזה"י"ת בספר אחד על ענין גדולת הצדיק מכל הספרים הק' מתנ"ך ועד סוף ספרי רבינו ז"ל נעמיד הכל באריכות). מענין גדולת ציון רבינו ז"ל וקברי צדיקים בכלל, ותיקון הכללי, ומגדולת ר"ה שלו, ותפלה על זה, כדי שניקח לב לזה לכסוף ולהשתוקק לזה, ולהתפלל על זה. (כמו שמובא במעשה א' – מאבידת בת מלך, שפקדה עליו שאי אפשר לו להוציאה, כי-אם שיבחר מקום מיוחד ויכסוף וישתוקק להוציאה, וכל השנה ישתוקק וכו', רק "ביינקין" [רק לכסוף] ואימתי שיהיה לו זמן ישתוקק וכו' ע"ש, שזה הבת מלך הוא נפש רוח ונשמה של איש הישראלי, וכל העולמות התלויים בו וכו', "אין דאם אינטערשעטין טאג" איז ערב ראש השנה וכו', עד שנזכה לזה שנוכל להוציאו מכח אל הפועל ממש, לבוא על ציון הק' על ראש השנה, ולא נסתכל על המוניעות שהולך שלא כסדר, וכמובא מהמעשה מרב ובן יחיד וכו', ונרגיש טעם בעבודתינו, ונזכה לכל טוב שבכל העולמות, השי"ת יזכנו לזה בקרוב בב"א ונזכה לביאת משיח צדקנו בב"א.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וּבְזָרְעוֹ אַחֲרָיו
וּהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שְׁתַּפֵּן בְּרַחֲמָיִם אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים
שְׂאֵקְרָא כְּאֵלֹהֵי אֲמָרֵם דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וְנַעֲמֵד
לְנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם
וְהַשְׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוּת וּמְסוּפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר
פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ, וְלְזָמּוֹר עֲרִיצִים וְלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים
הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה, וּלְחַבֵּר אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה
וְאַחֲנָה שְׁלוֹם וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשַׁךְ לְנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רֹחַ וְנִשְׁמָה לְטַהֲרֵנוּ
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְסַלֵּחַ חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שְׁפָלַחְתָּ לְדוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה
שְׂאֵמֵר מִזְמוֹרִים אֵלֹהֵי לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמֵר גַּם יְהוָה הַעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת,
וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֹדֶם זְמַנּוֹ בְּאִפְסוֹ שְׁנוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ,
וְזְכוּת דּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שְׁתַּאֲרִיךְ אִפְסוֹ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ
בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּמֵאוֹצֵר מִתְּנַת הַנֶּסֶם הַנּוֹן, כְּדַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
אֲחוֹן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְכִשֵּׁם שְׂאֵנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה, כִּי נִזְכָּה לֹאמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי
אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת וְרִנָּה, כְּבוֹד
הַלְבָּנוֹן יִתֵּן לָהּ הוֹד וְהַדָּר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

19.08.2018

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נובע,
מקור חכמה ושמחה ואמונה, רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו,
שגלה תקונו זה:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל
גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמון את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא
ושכינתה, בדחילו ורחימו, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז

מכתם לדוד שמרני אל פי-חסיתי בך: אמרת ליהנה אדני אתה
טובתי בל-עליך: לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיר נספיהם מדם ובל-אשא
את-שמותם על-שפתי: יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי: חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי: אברך
את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: שויתי יהנה
לנגדי תמיד כי מימיני בל-אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישפן לבטח: כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך
לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמות
בימינך נצח:

לב

לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה: אשרי-אדם לא
יחשב יהנה לו עון ואין ברוחו רמיה: פי-החרשתי בלו עצמי
בשאגתי בל-היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא-כסיתי אמרתי
אודה עלי פשעי ליהנה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על-זאת
יתפלל כל-חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו
לא יגיעו: אתה סתר לי | מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:

אֲשֶׁכִּילָךְ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךְ-זוֹ תִלְךְ אִיעֶצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: אֵל-תְּהִי כְּסוּס
כְּפָרָד אִין הָבִין בְּמִתְג-וְרָסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם בֶּל קָרַב אֵלֶיךָ: רַבִּים
מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבָנוּ: שְׁמָחוּ בִיהוָה
וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצוֹ וְאֵל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ
אִבְיוֹ: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֶרְשׂ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת בַּחֲלִיו: אֲנִי-
אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע
לִי מֵתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ-
אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי יַחֲשָׁבוּ
רָעָה לִּי: דָּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לְקוֹם: גַּם-
אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: וְאַתָּה
יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם: בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתְּ בִּי כִּי
לֹא-יִרְיעַ אִבְי עָלַי: וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּתְּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי-קַרְחָה: כְּאֵיל תִּעְרַג עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כִּן נַפְשִׁי
תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מֵתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיטָה-לִּי דַמְעָתִי לָחֶם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאֹמֶר

אלי כל-היום איה אלהיך: אלה אנכרה ואשפכה עלי נפשי כי
אעבר בסך אדדם עד-בית אלהים בקול-רנה ותודה המון חוגג:
מה-תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי-עוד אודנו
ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על-פן אנכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום-אל-תהום קורא לקול צנורך
כל-משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה שבחתני
למה-קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צורכי
באמרם אלי כל-היום איה אלהיך: מה-תשתוחחי נפשי ומה-
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט

למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את-הבית
להמיתו: הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: הצילני
מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגורו
עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה: בלי-עון ירצון ויכוננו
עורה לקראתי וראה: ואתה יהוה-אלהים צבאות אלהי ישאל
הקיצה לפקד כל-הגוים אל-תחן כל-בגדי און סלה: ישובו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
כי-מי שמע: ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים: עזו אליך
אשמרה כי-אלהים משגבי: אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני
בשדרי: אל-תהרגם פן-ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו
מגגנו אדני: חטאת-פימו דבר-שפתיו וילכדו בגאונם ומאלה
ומפחש יספרו: פלה בחמה פלה ואינמו וידעו כי-אלהים משל

בַּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: וַיֵּשְׁבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ בְכָלֵב וַיִּסּוּבְבוּ
עִיר: הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל אִם-לֹא יִשְׁפְּעוּ וַיְלִינוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ
וְאַרְצֹךְ לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמִנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: עֲזִי
אֲלִיךָ אֲזַמְרָה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי:

עז

לְמַנְצַח עַל-יְדוּתוֹן לְאַסְף מִזְמוֹר: קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֻקָה קוּלִי
אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יְדִי לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מִזְמָנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָיָה אֲשִׁיחָה
וְתַתְּעִטֶפּ רֹחִי סָלָה: אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
הַשְׁבֵּתִי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם-
לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רֹחִי: הֲלַעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף
לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנִצַּח חֶסֶדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הַשְׁכַּח חֲנוּת
אֵל אִם-קַפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי
עָלְיוֹן: אֲזַכְּרָה מַעַלְלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: וְהִגִּיתִי בְּכָל-
פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּס עֲזָךְ: גְּאֻלַּת בְּזִרוּעַ
עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סָלָה: רֵאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים רֵאוּךְ מַיִם יַחֲלוּ
אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֵף-חֲצָצִיךְ
יַתְהַלְכוּ: קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגָל הָאִירוּ בְּרַקִּים תִּבֵּל רַגְזָה וַתִּרְעַשׂ
הָאָרֶץ: בְּיָם דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וַעֲקֹבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: נַחֲתִיתָ
כִּצְאוֹן עַמְּךָ בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

19/08/2018

צ

תִּפְלֶה לְמוֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר:
בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלוּל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה
אֵל: תָּשָׁב אָנוּשׁ עַד-דָּפָא וְתֹאמָר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כַּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹד וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זָרְמַתְּם שָׁנָה
יְהִיו בְּבִקְרָה כְּחֹצֵר יַחְלֹף: בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחֹלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ:
כִּי-כָלִינוּ בְּאֶפֶךְ וּבְחֻמַּתְךָ נִבְהַלְנוּ: שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדְךָ עַלְמָנוּ
לְמֵאוֹר פְּנִיךָ: כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כְּלֵינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ-הַגָּה:
יְמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרַהֲבִים עָמַל וְאִוֶּן כִּי-גָז חִישׁ וְנִעְפָּה: מִי-יֹודֵעַ עֵז אֶפֶךְ וּכִי־רֵאתְךָ
עֲבַרְתְּךָ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבְיָא לְבָב חֻכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה
עַד-מִתִּי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה
בְּכָל-יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאֶה אֵל-
עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרֶךְ עַל-בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה:

קה

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: שִׁירוּ-לוֹ
זָמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנֵינוּ תְּמִיד: זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ

לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ
אֶתְּךָ אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט
וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהֲלֹכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמְּמֹלְכָה אֶל-עַם אַחֵר: לֹא-
הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי
וְלִנְבִיאֵי אֶל-תִּרְעוּ: וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאֶרֶץ כָּל-מִטְּהַ לְחֶם שָׁבַר:
שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף: עֲנֵנו בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרִזָּל בָּאָה
נִפְשׁוּ: עַד-עַתָּה בֹא-דַבְּרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתֶּהּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ
מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחֶהּ: שָׂמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קַנְיָנוּ: לְאַסֹּר
שָׂרֵי בְנֵי שׁוֹשׁוֹ וּזְקַנָּיו יַחֲפִים: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ-
חָם: וַיִּפָּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיִם: הִפְךָ לֶבֶם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ
לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: שָׂמוּ-בָם
דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹ בְּאֶרֶץ חָם: שָׁלַח הַשֶּׁן וַיַּחֲשֹׁךְ וּלֹא-מָרוּ
אֶת-דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: שָׂרֵץ אֶרְצָם
צָפְרָדַעִים בְּחֹדְרֵי מְלָכֵיהֶם: אָמַר וַיָּבֹא עֲרֹב כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם:
נָתַן גַּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: וַיַּךְ גַּפְנִים וּתְאֵנִים וַיִּשְׁבַּר
עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר: וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב
בְּאֶרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיַּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנָם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: שָׂמַח מִצְרָיִם
בְּצֵאתָם כִּי-נִפְלַח פֶּחָדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֲנֹן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר
לְיָלָה: שָׂאֵל וַיָּבֹא שָׁלְיוֹ וְלָחֶם שָׂמִים יִשְׁבִּיעֵם: פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ
מִיָּם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֶהָר: כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אֲבֹרָהּם עֲבָדוֹ:
וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִזָּה אֶת-בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בְּעֵבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז

על-גהרות בכל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון: על-ערבים
 בתוכה תלינו פנורותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את-שיר-יהוה
 על אדמת נכר: אם-אשכחך ירושלים תשפח מימי: תדבק לשוני
 לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש
 שמחתי: זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו
 עד היסוד בה: בת-בבל השודדה אשרי שישלם-לך את-גמולך
 שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפיץ את-עלליך אל-הסלע:

סגולת המורה

קנ

הללויה הללו-אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בגבורתיו
 הללויה כרב גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנגבל וכנור:
 הללויה בתף ומחול הללויה במננים ועגב: הללויה בצלצלי-שמע
 הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים העשרה מזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעזם בעת צרה: ונעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

אחר העשרה מזמורי תהילים טוב לומר תפילה זו:

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי, יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמּוּחַ בִּיהְנוּה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר, בַּנְּבֶל עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בַּנְּבֶל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נְבֶל, עָלַי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמַּחְתַּנִּי יְהוָה בַּפֶּעֶלֶךָ, בַּמַּעֲשֵׂי יְדִיךָ אֲרַנֵּן:

רבנו של עולם, אדון כל, בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרה, עזרני והנני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעורר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, ובזכות אלו העשרה מזמורי תהלים שאמרת ליפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצות, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום, עם כל העשרה צדיקים שיסדו ספר תהלים (ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע, מקור חכמה, רבנו נחמן בן ביגא, זכותו יגן עלינו, אשר גלה ותסן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית), ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון (אם יאמר חס ושלום בשביל מקרה שזדמן לו באותו הלילה, יאמר זה: ובפרט כל הטפות שיצאו ממני בלילה זה על ידי מקרה לילה שקרה לי בעונותי הרבים), שאת כלם אזכה, ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומזהסטרין אחרנין, מפל המקומות שזמנו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח ממנו נדח, ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין ושדין ולילין שזעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות, שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבנו של עולם! אל חי וקיים, חי החיים, מלא רחמים, הן את כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב, אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי והנה ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע אפלו בהמקרים שזדמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המהשבה כלל והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בלילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי וגרמתי מה שגרמתי ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אוי על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושח וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע נמר, כי נגע עד הנפש. מר לי מאד, אבי שבשמים, מר לי מאד, רבון כל העולמים. ראה אנהתי

ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי, אשר עד גבהי שמים גיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים פאלה, חיים מרים ומרורים ממות, את קבעת כוס התרעלה שתית, מצית, נפשי.

19.08.2018

רבונו של עולם! אתה לבד ידעת רבוי ועצם הפגמים הגדולים, העצומים והנוראים שנעשים על-ידי זה בכל העולמות, ועתה איך אוכל לתקן זאת ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי, אך אף על פי כן ידעתי ואני מאמין באמונה שלמה, כי אין שום יאוש בעולם כלל ועדין יש לי תקווה, ועדין לא אבדה תוחלתי מיהוה, כי חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא בלו רחמי. על כן באתי לפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, אלהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים ואלהי כל ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת משפטיך אשמור, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע ותגרשו ממני מעתה ועד עולם, ותשמרני ותצילני ותפלטני מעתה מפל מיני הרהורים רעים וממחשבות רעות ומפגם הראות ומפגם הדבור, ותצילני מעתה מפל מיני פגם הברית שבעולם, במחשבה, דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד, ותשמרני ותצילני ממוקרה, בין ביום ובין בלילה, מעתה ועד עולם:

אבינו, מלך אל חי וקיים, גואל חזק, שטחתי אליך בפי. הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים לפנות, הצל נרדף וחיב כמוני, להצילני מן השאול תחתיות. תן לי תקנה ולא אבד חס ושלום, כי מה בצע בדמי ברדתי אל שחת, היודך עפר, הנגיד אמתך. דלו עיני למרום, יי עשקה לי, ערבני, ערב עבדך לטוב, אל יעשקני זדים, כי אין לי שום פת אלא בפי, אין לי שום מנוס ומבטח, כי אם עליך לבד, על חסדיך העצומים לבד, על רחמיך הגדולים, על חמלתך האמתית, על חנינותיך הנצחיות ועל פת וזכות הצדיקים ששמרו את הברית בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו, בהם תמכתי יתדותי, בהם אשען ואסמך, בזכותם וכחם אבטח ואקנה, כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסדיך לראות שחת. אהה יהוה, מלטני! אהה יהוה, פדני! ראה מסכן כמוני, טורף בלב ימים, תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משברייך וגלייך עלי עברו, צוד צדוני בצפור, איבי חנם, צמתו בבור חיי וידו אבן בי, צפו מים על ראשי, אמתתי נגזרתי. קראתי שמך, יהוה, מבור תחתיות:

רבונו של עולם! רבונו של עולם! מלא רחמים, מלא חסד חנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון, בבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מסים סבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות מוגזים פאלה, ממצומקים קראתיך, יהוה, מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב זה. ואם בעונותינו הרבים ירדנו

למקום שיִרְדְּנוּ, וְיִרְדְּנוּ עִשְׂרֵי בְעֻקְבוֹת מִשִּׁיחָא לְמִקְוֹמוֹת נְמוּכִים וְשִׁפְלִים מְאֹד מְאֹד
שְׁלֵא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכְכֶם מְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: וְתִרְדַּד פְּלָאִים, אִין מְנַחֵם לֵה, אַף עַל פִּי בִן
אִין אֲנוּ מִיֵּאֲשִׁים עֲצֻמְנוּ, חֵס וְשִׁלּוּם, בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי כָּבֵד הִבְטַחְתָּנוּ לְהַשִּׁיבֵנו
מִמְצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: אֲמַר אֲדִנִּי מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב מִמְצוּלוֹת יָם, וְכַתִּיב: וְאַף גַּם
זֹאת, בְּהִיוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלְתִּים לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם, כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

רבונו של עולם! פתח פיך לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים,
באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפיס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך
העצומים את אלו העשרה מזמורי תהלים שאמרת לי לפניך, באלו אמרם דוד המלך, עליו
השלום, בעצמו, ואף על פי שאיני יודע לבון שום פונה מהפגנות העצומות והנוראות
שיש באלו העשרה מזמורים.

119/08/2018nkn

רבונו של עולם! אמין פת רב אונים! עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שנוקה
לתקן פגם הברית, פגם טפי המוח, בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס,
בין ברצון, על הכל תמחל ותסלח לי, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלת, ונוקה לתקן
כל הפגמים בשלמות בחיינו, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה (אם יהיה
על קברו הקדוש יאמר זה: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, נחל נובע,
מקור חכמה, אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה
להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחנו בחיינו הקדושים לעמד
בעזרתנו סלה תמיד, בשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה, ונאמר אלו העשרה
מזמורי תהלים. והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה מה שעליך), ומחל לי, וסלח לי,
וכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
ברמ"ח אברי ושס"ה גידי, במחשבה, דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות
הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה
כלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא
רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמן הגדול. הרב בפסני מעוני ומחטאתי טהרני,
תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני, ומשלג אלבין, תשמיעני ששון ושמחה, תגלגה עצמות
דכית, הסתר פניך מחטאי, וכל עונותי מחה. מחה פשעי למענך, כאמור: אנכי אנכי, הוא
מוחה פשעיך למעני, ותחטאתיך לא אזכור:

נאורי הכמח

ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני
ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכף ולשבר את תאוותי, ולא אפגם עוד מה
שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה. אם אנון פעלתי לא אוסרף,

פי כָּבֵד הַבְּטַחְתָּנוּ שָׁגַם עַל זֶה מוֹעִיל תַּפְּלָה וּבִקְשָׁה לְהַנְצִל לְהַבָּא, בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, מִן הַיָּצָר הַרְעֵ וּבַת דִּילָה (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובִּפְרָט עַל מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, עֲזַרְנִי בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַגָּנוּז פֹּה), וְרַחֵם עָלַי, וְתֵן לִי פֶת וּגְבוּרָה מֵאֵתְךָ, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְגַּבֵּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת יְצִירֵי תְּמִיד, עַד שֶׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגָרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְבַטְּלוֹ מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי כָּבֵד כְּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה, כְּשֶׁל בַּעֲוֹנֵי כַחֲזִי וְעַצְמֵי עֲשִׂישׁוֹ, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל פֶּת הַסֶּבֶל. רַחֵם עָלַי, אָבִי, אָב הַרַחֲמָנוּ; רַחֵם עָלַי, שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה; חוֹס וְחַמּוּל עָלַי, שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה, רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה! אֵל יִפְלֵ דְמֵי אֶרֶצָה לְפָנַי, אֵל תִּתֵּן לְשִׁחַת נַפְשִׁי, הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם, אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי. תִּרְגַּן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְתְּךָ, חוֹסָה עָלַי, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, כָּרֵב חֶסֶדְךָ. יִהְיֶה נָא מַעֲיָךְ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל עֲלוּב גִּפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל גִּרְדָף כְּמוֹנִי, עַל מַלְכֶלֶךְ בְּהֻטָּאִים כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶר דְּעָה, חֶסֶר עֲצָה כְּמוֹנִי, כִּי לָךְ לְבַד עֵינַי תְּלוּיּוֹת, לָךְ לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת, דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם. עֲזֹר נָא, הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹס וְחַמּוּל נָא עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּאֱמִתּוֹת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כְּחֶסֶדְךָ חַיִּינִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ. לֵב טְהוֹר

בְּרָא לִי אֱלֹהִים, רוּחַ נְכוּן חֲדָשׁ בְּקַרְבִּי:

11/08/2018 17:00

וּבְכוּן, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדוֹן הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּתָהּ, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל לְעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: הוֹד וְהַדָּר לְפָנֶיךָ, עַד וְחֲדוּתָהּ בְּמִקּוּמוֹ, שֶׁתַּעֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וְתוֹכְנֵנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, מְשֻׁמָּת נַפְשׁוֹת עֲגוּמִים. שְׂמַח נַפְשִׁי הַאֲמֻלָּה מְאֹד, הַעֲלוּבָה מְאֹד, הַעֲיִפָה וְהַצְּמָאָה וְהַרְעֵבָה אֵלֶיךָ מְאֹד. הַסֵּר מִמּוֹנֵי יָגוֹן וְאַנְחָה. שְׂמַח גִּפְשׁ עֲבֹדְךָ, כִּי אֵלֶיךָ, יְהוָה, נַפְשִׁי אֲשָׂא. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׁבַע שְׂמֻחוֹת אֶת פְּנֵיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יְשַׁעְךָ, רוּחַ נְדִיבָה תְּסַמְכֵנִי. שְׁבַעֲנִי מִטּוֹבְךָ וְשְׂמַח נַפְשִׁי בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבִי לְעֲבֹדְךָ בְּאֱמִתּוֹת. עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכַנּוֹר, אַעֲיִרָה שַׁחַר. זְכַנּוּ לְכֹל הַעֲשָׂרָה מִיָּנִי גִיגִיָּה דְקַדְשָׁה, שְׁהֵם מְכַנְּיָעִים וּמְתַקְנִים פְּגַם הַבְּרִית, כְּאִמּוֹר: אֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. לְדוֹד מְשִׁפִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי הַטָּאָה. בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אֲבוֹת, וּמִיּהוָה אִשָּׁה מְשִׁפִּילָת. יוֹמָם יִצְנָה יְהוָה חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי, תַּפְּלָה לְאֵל חַיִּי. לְמַנְצָח עַל תְּשַׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ. אֲזַכֶּרָה גִּיגִיָּתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וְיַחֲפֹשׂ רוּחִי. הַיֵּאֱכַל תַּפֵּל מִבְּלֵי מֶלַח, אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֲרִים הוֹדֵךְ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי. וְלֹא אֲמַר אִיֵּה אֱלֹהֵי עֲשִׂי, נוֹתֵן זְמִירוֹת בְּלִילָה. שֶׁקֶר חֲחוּן וְהַבֵּל הִיפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל. וְנֶאֱמַר: הַלְלוּהָ, הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתֵינוּ, הַלְלוּהוּ כָּרֵב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַסְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכַנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֵגֶב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי-שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׂמָה תִתְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּהָ:

רבונו של עולם! תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין
 הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ: וקבץ נדחני יחד מארבע בנפות הארץ לארצנו:
 וקיים בנו מקרא שכתוב: ושב יהוה אלוהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מפל
 העמים אשר הפיצך יהוה אלוהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך
 יהוה אלוהיך ומשם יסחך. והביאך יהוה אלוהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירישתה
 והיטיבך, והרבה מאבותיך: ונאמר: נאם יהוה אלהים, מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ
 עליו לנקבציו. ונאמר: בונה ירושלים יהוה, נדחי ישראל יבנס. ותמהר ותחיש לגאלנו,
 ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך
 ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב: ופדוני יהוה ישוון וכאו
 ציון ברנה, ושמחת עולם על ראשם, שישון ושמחה ושיגו ונסו יגון ונאנחה. ונאמר: כי
 בשמחה תצאו ובשלוש תובלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם הנה וכל עצי השדה
 ימחאו כף. ונאמר: כי נחם יהוה ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה פעדן וערבתה פגן
 יהוה, שישון ושמחה ופצא בה, תודעה וקול זמרה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל
 ישרי לב: אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו,
 אמון נצח סלה ועד:

זאת התפילה נמצא באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האיכות:

רבונו של עולם, עלת העלות וסיבת כל הסבות אנת לעלא. לעלא מן כלא. ולית
 לעלא מנך. דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה. ומרומם על כל
 ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתך התירה דרך כבושה מאתך,
 דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה
 לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה
 לפניך באמת כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבותי
 שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלכול, שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך,
 ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה.
 תשועת יהוה כהרף עין, "לאור באור החיים" כל ימי היותי על פני האדמה; ואזכה
 לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן
 העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, כולו אומר
 כבוד. אמון נצח סלה ועד:

מתוך כתבי-יד ר' שמואל הורביץ ז"ל:

בענין עץ הדעת שהוסיף אדם הראשון "לא תאכלו ולא תגעו פן תמותון וכו'" ובה גרם שחטאו כמובא ברש"י. נפלא הוא התכוון לשם שמים וכמו משה רבינו ע"ה שהוסיף יום אחד מדעתו וכמו שחז"ל הוסיפו תמיד משמרת למשמרת ומדוע הוא פגם בזה שהוסיף?

ונראה לי שבאמת יוכל להוסיף, אבל הוא היה צריך לומר האמת שהשם ית' אמר "לא תאכלו פן תמותון" אבל כדי שלא תבואי לזה על-כן לא תגעו גם-כן (כמו שחז"ל אמרו שעפ"י תורה הדין כך וכך, אבל אנחנו מוסיפים משמרת כך וכך וכו' ואז יש חילוק ספק דאורייתא לחומרא וספק דרבנן לקולא ומשה רבינו ע"ה שהוסיף יום אחד ידע שאם לאו לא נקבל את התורה כדאיתא בליקו"מ תורה ק"צ) ואם היה אומר לה כך שהשי"ת אמר שלא לאכול ואם יאכלו ימותו, והוא מוסיף שלא ליגע ג"כ כדי שלא לבוא לאכול. אז בוודאי לא היתה חוטא כי העיקר שע"י שהנחש הפילה על האילן ואמר לה: שכשם שבנגיעה לא מתה כך גם-כן באכילה כמובא ברש"י, אבל אם היתה יודעת שבנגיעה לא תמות אז בוודאי יראה מלאכול וד"ל

ואולי מפני זה שחטא בזה ואמר שקר שהשי"ת צווה שלא לנגוע ג"כ ויכולים למות עי"ז, על-ידי-זה גבר עליו היצר הרע כמובא בספר המידות "שעל-ידי שקר נעשה היצר-הרע", ואולי גרם על ידי זה שהוא שמעה ממנו השקר גבר עליה הנחש והיצר-הרע כמובא בספר המדות "שמרוה פיו של השקרן נעשה היצה"ר וכו'".

ב ענין בריאת חוה מדוע השם ית' הוכרה קודם להביא אליו כל הבהמות וחיות ונתן להם שמות ובאו עם זיווגם ונתאוה ג"כ לזיווגו, והלא יכול לברוא זיווגו כמו לכל החיות וכו'?

ואולי מפני שהחיות וכו' לא צריכים לאתערותא דלתתא ולבקשה מהשם ית' אבל האדם צריך אתערותא דלתתא כמו שהיה צריך לבקש על מטר וכו' "ואדם אין לעבוד וכו'", וכמו"כ הוצרך להתאוות ולבקש על זיווגו באתעדל"ת וע"כ הביא השי"ת הבהמות וכו' כדי שיתאוה ויבקש ותיכף שהתאוה וביקש, ברא השי"ת לו זיווגו.

וכמו שעל הפרנסה צריך לבקש וכו' כמובא בזה"ק, וחז"ל אפילו כשנותנים הוא מאחורי כתפא כמו בהמות, אבל כשמבקשים, הוא מבי מלכא פנים אל פנים וכו' וד"ל.

ק ושיית זוגתי שתחי' למה נקרא ר' שמעון 'בר' יוחאי ולא 'בן' יוחאי?
נ"ל כי ר"ש קידש התרגום בזה שעשה הזוה"ק בלשון תרגום, שכל הנאמר בתרגום יש לו התעוררות כמובא בשיחות הר"ן, (ס"ק ק"ט) (וכמו שרואים כשאומרים וי לא נתעוררים כמו שאומרים ווי וכו' וכן כשאומרים אשרי כמו שאומרים זכאה וכו') ועי"כ רשב"י ז"ל שקידש לשון התרגום כנ"ל ע"כ נקרא בלשון התרגום "בר" לא 'בן' בלשון הקודש. ורואים בחוש כשאומרים ר"ש בר יוחאי יש התעוררות יותר מכשאומרים ר"ש בן יוחאי ז"ל וד"ל.

בס"ד בר"ה

אור הגאולה

התורה הגאולה בעולם

ת.ד. 5136 ירושלים ■ פלאפון: 050-418-0673

מחיר חסידים

פזמונים:

התורה הגאולה

עלון שבועי המיוסד על

העמוד היומי בליקוטי-מוהר"ן
והדף היומי בליקוטי-הלכות. ועוד...

חבורה לבחורים ללימוד ליקו"מ
בעומק לעובדא ולמעשה.

מבחנים ומלגות.

הוצאה לאור.

000000

17/08/2018מא

אור הגאולה

את תורת הגאולה בעולם

ת.ד. 5136 ירושלים